

7.2. Ashab-ı Kehf

Kur'an Kıssaları Ali BULAÇ'ın mealinden
Tayfun NASUHBEYOĞLU tarafından derlenmiştir.

Sen yoksa Kehf ve Rakim ehlini bizim şaşılacak ayetlerimizden mi sandın? O gençler mağaraya sığındıkları zaman, demişlerdi ki: "Rabbimiz katından bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl) Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına (ağır bir uyku) vurduk. Sonra iki gruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini belirtmek için onları uyandırdık.

Biz sana onların haberlerini bir gerçek (olay) olarak aktarmaktayız. Gerçekten onlar Rablerine iman etmiş gençlerdi ve biz de onların hidayetlerini arttırmıştık. Onların kalpleri üzerinde (sabrı ve kararlılığı) rabtetmiştik. (Krala karşı) Kıyam ettiklerinde demişlerdi ki: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbi'dir; ilah olarak biz O'dan başkasına kesinlikle tapmayız, (eğer tersini) söyleyecek olursak, andolsun, gerçeğin dışına çıkarız." Şunlar, bizim kavmimizdir; O'dan başkasını ilahlar edindiler, onlara karşı apaçık olarak ispatlayıcı bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Öyleyse Allah'a karşı yalan düzüp uydurandan daha zalim kimdir?

(İçlerinden biri demişti ki:) "Mademki, "siz onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrıldınız, o halde, (dağlara çekilip) mağaraya sığınmada Rabbinizin size rahmetinden (bolca bir miktarını) yaygınlaştırın ve işinizde size bir kolaylık sağlasın."

(Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda onların mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu Allah'ın ayetlerindedir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi de saptırırsa onun için asla doğru yolu gösterici bir veli bulamazsın.

Sen onları uyanık sanırsın, oysa onlar (derin bir uykuda) uymuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Onların köpekleri de iki kolunu uzatmış yatmaktaydı. Onları görmüş olsaydın, geri dönüp onlardan kaçardın, onlardan içini korku kaplardı.

Böylece, aralarında bir sorgula yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık) İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderinde, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davransın ve sakın kimseye sezdirmesin." "Çünkü onlar üzerinize çıkıp gelirlerse, sizi taşa tutarlar veya dinlerine geri çevirirler; bu durumda ebedi olarak kurtuluş bulamazsınız."

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki kuşaklara) onları buldurmuş olduk. (Onları bulanlar) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin. Rableri onları daha iyi bilir" Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler.

(Sonra gelen kuşaklar) Diyecekler ki: "Üçtüler, onların dördüncüsü de köpekleridir." Ve: "Beştiler, onların altıncısı köpekleridir" diyecekler. (Bu,) Bilinmeyene (gayba) taş atmaktır. "Yedidirler, onların sekizincisi de köpekleridir" diyecekler. De ki: "Rabbim, onların sayısını daha iyi bilir, onları pek az (insan) dışında da kimse bilemez." Öyleyse onlar konusunda açıkça olan bir tartışmadan başka tartışma ve onlar hakkında bunlardan hiç kimseye bir şey sorma. Hiçbir şey hakkında: "Ben bunu yarın mutlaka yapacağım" deme. Ancak: "Allah dilerse" (yapacağım, de) Unuttuğun zaman Rabbini zikret ve de ki: "Umulur ki, Rabbim beni bundan daha yakın bir başarıya yöneltip-iletir."

Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz (yıl) daha kattılar.

De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz."¹

¹ 18/Kehf 9-26